

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Ботевград, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, III-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. П. П.

при участието на секретаря М. К. П.
като разгледа докладваното от Н. П. П. Административно наказателно дело № 20231810200205 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Предмет на обжалван е Електронен фиш серия К № * за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от ОДМВР-София, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Х. В. В., ЕГН *****, е наложена „глоба” в размер на 100,00 (сто) лева, за извършено от нея нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В подадената жалба от Х. В. В., се иска отмяна на така издадения Електронен фиш като незаконосъобразен и неправилен.

Въззивният жалбоподател, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. В съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН и в писмено становище наказващият орган е изложил съображения за законосъобразност на ЕФ, като претендира и юрисконсултско възнаграждение.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.02.2021 г., в 10,45 часа, по АМ Хемус, км. 34+300, с посока на движение към гр. София, при въведено ограничение от 70 км/ч, с пътен знак В-26, с автоматизирано техническо средство № АТСС TFR1-M 550, била установена скорост на движение от 92 км/ч, т.е. превишаване с 22 км/ч над разрешената скорост, при движение на МПС лек автомобил „С.“ с рег. № *.

След изтичане времето за контрол, е попълнен протокол за използване на АТСС на 15.02.2021 г., рег. № 1204р-1338/16.02.2021 г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /, подписан от съответното длъжностно лице.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, серия К № *, в който били въведени данни за това, че на 15.02.2021 г., в 10,45 часа, по АМ Хемус, км. 34+300, с посока на движение към гр. София, при въведено ограничение от 70 км/ч, с пътен знак В-26, с автоматизирано техническо средство № АТСС ТFR1-М 550, била установена скорост на движение от 92 км/ч, т.е. превишаване с 22 км/ч над разрешената скорост, при движение на МПС лек автомобил „С.“ с рег. № *.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на Х. В. В., ЕГН *****, поради което му бил издаден процесният електронен фиш № К № *, издаден от ОДМВР-София, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т. 3 от ЗДвП за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП на жалбоподателя, е наложена „глоба“ в размер на 100,00 (сто) лева.

По делото липсват данни на основание чл. 189, ал. 5, изр.2-ро от ЗДвП жалбоподателят да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол № 3-40-20 от проверката на мобилната система за видеоконтрол АТСС ТFR- 1М; заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г., и двете на Министъра на МВР, бланка на електронен фиш; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, снимков материал, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 15.02.2021 г., справка за собственост на МПС - лек автомобил „С.“ с рег. № *, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

По пътя на служебното начало и на осн. чл. 107, ал. 2 от НПК, въззивният състав е поискал и получил писмена справка от Директора на Областно пътно управление – София, от която се установява, че към датата на извършване на нарушението /15.02.2021 г./ на АМ „Хемус“ в района на км 34+300 ляво пътно платно /с посока към гр. София/ е въведено ограничение на скоростта на движение на МПС на 70 км/час с пътен знак В26 /забранено е движението със скорост, по-висока от 70 км в час/, поставен на км 34+350 – ляво платно.

От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към

нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания.

Обстоятелството, че собственик на процесното МПС, посредством което е извършено нарушението, към процесната дата е била Х. В. В., ЕГН *****, се установява от приложената по делото справка от системата на ОДМВР, сектор „Пътна полиция“.

Снимката на автомобила е с ясно виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

Установеното от фактическа страна води до следните изводи от правна страна:

Административно наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния четиринадесетдневен срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (в редакцията към датата на връчване на НП), тъй като електронния фиш е връчен на дата 24.03.2023 г. и жалбата е изпратена на административнонаказващия орган – ОДМВР София, на 30.03.2023 г./дата на пощенското клеймо/. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице рещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се вява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съдът намира, че електронният фиш е издаден при спазване на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, относно използването на мобилни камери за установяване на нарушения на ограниченията на скоростта, тъй като е използвано автоматизирано техническо средство и система /АТСС/, а за установеното и заснето нарушение не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, поради което в съответствие с процесуалния ред към дата на деянието е издаден електронния фиш в отсъствие на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба.

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/мобилната система за видеоконтрол АТСС TFR1-M 550, с каквито съгласно чл. 189, ал. 4 /изм., ДВ, бр. 54 от 2017 г, в сила към датата на нарушението/, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно § 6, т. 65 /нова, ДВ бр. 19/2015 г. /, "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение № 10.02.4835, а от протокола от проверката на мобилна система за видеоконтрол се установява, че към процесната дата е и техническо годно. Тези документи удостоверяват, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип № АТСС TFR1-M, е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложената снимка клип, в която са означени дата и час, точна локация, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, както и скорост на движение на заснетото превозно средство. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл. 189, ал. 15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобилът визиран в електронния фиш,

заснет при отдалечаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено.

В обжалвания ЕФ ясно и недвусмислено е посочено, че нарушението е извършено от жалбоподателя и соственик на процесното МПС.

За да е законосъобразно използването на мобилно средство за видеоконтрол, респ. издаването на електронния фиш, едно от условията за това е да са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като надлежно се попълни протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, съгласно приложението. Същевременно, използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл. 10, ал. 1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейският служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, въведения за него скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, началото и края на работната смяна и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение. Означените място на използване на техническото средство – АМ Хемус, км. 34+300 с посока към гр. София, времето на работа с него, посоката на движение на контролираните превозни средства, установеният скоростен режим, дават основание да се приеме еднозначно, че на посочените в електронния фиш място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на визираното МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 70 км/ч., въведена с пътен знак В26, съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш съответства и на утвърдения със заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г. на Министъра на МВР образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура, законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Предвид горното, въззивният съдебният състав приема, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства относно

съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно. Установените факти реализират състава на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, която норма забранява превишаване на стойността на скоростта, сигнализирана с пътния знак, когато е различна от посочената в ал. 1. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и предвид категорията на превозното средство, допустимата стойност на скоростта за магистрала е 140 км/ч. С ПЗ В 26, поставен на км 34+350 в случая е било въведено ограничение на скоростта от 70 км/ч., съгласно възможността в чл. 73, ал. 2 от ППЗДвП, поради което именно с тази стойност е следвало да съобразяват поведението си водачите на МПС. В този аспект квалификацията на нарушението е правилна.

В ЕФ са посочени всички елементи на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на нарушителя като дата, час и място на нарушението, в какво точно се състои нарушението, кой е нарушителят, коя е нарушената правна норма, както и коя е санкционната норма и какво административно наказание се налага за така установеното по категорично несъмнен начин административно нарушение от Х. В. В..

От субективна страна жалбоподателят Х. В. В., е извършила деянието с пряк умисъл, като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване.

По отношение вида и размера на наложеното административно наказание:

За констатираното нарушение – превишаване на разрешената максимална скорост извън населено място, санкцията се съдържа в разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, вида и размера на която е определена в зависимост от стойността на превишението на скоростта. Скоростта правилно е установено да е превишена с 16 км, стойност получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение 3% съгласно техническите и метрологичните характеристики на АТСС, поради което за нарушението е приложима именно санкцията по т. 2 от визираната разпоредба. Последната, в приложимата редакция – чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) предвижда, че за превишаване на скоростта на движение извън населено място от 21 до 30 km/h, водачът се наказва с глоба 100 лв., точно фиксирано по размер наказание, изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Предвид изложеното съдът приема, че обжалваният Електронен фиш, като законосъобразен и правилен следва да бъде потвърден.

По разностките:

В съответствие с чл. 63д ЗАНН вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ОДМВР София следва да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение, което съобразно разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено размер на 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразен и правилен Електронен фиш серия К № * за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от ОДМВР-София, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Х. В. В., ЕГН *****, с адрес гр. П., бул. „Х.Б.“ *, е наложена „глоба“ в размер на 100,00 (сто) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Х. В. В., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР – София сумата от 80,00 лв. /осемдесет лева/ разноски в производството.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____